सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुर्दतिवत् (230) ज्ञेयानि । स्पर्धः, ¹स्पर्धितमनेन, ²स्पर्धन:, ³स्पर्घान्तः^A, ⁴स्पर्घा, ⁵प्रस्पर्धी इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः।

(1947) "स्पद्मा बाधनस्पर्शनयोः"

(I-भ्वादि:-887. सक. सेट्. उभ.)

'बाधने स्पर्शने चार्थे हिक्कादौ स्पराते स्परोत् ॥ ' (श्लो. 166) इति देव:। ' — बाधनस्पाशनयोः ' स्पाशनं — यन्थनम् ' इति स्वामी । ' — यन्थ-बाधयोः ' इति वोपदेवः । " '---बाधनस्पशनयोः ' पशेत्येके । पषेत्यन्ये । हिंसार्थं दोषसूचनं स्पश [र्श]नम् '' इति धा. का. व्याख्या (2-27)।

"अत्र स्वामी 'पष इत्येक इति, तेन पाषण्डः पाषाणः (इति सिद्धौ)" इत्याह । दुर्गजाकटायनयोरप्ययमेव पक्षः । अनयोः पाठे 'प्रतिस्पन्नो विस्जस्तूर्णितमः ' (ऋक् 4-4-3) ' यतो व्रतानि पस्पशे' (ऋक्. 3-22-19) 'अपसर्पश्चरः स्पद्मः' (नामलिङ्गानुशासने क्षत्रवर्गे) 'शब्दविद्येव नो भाति राज-नीतिरपहपद्भा' (शिशुपालवधे २-112), इत्यादिप्रयोगोऽनुगुणः। पाषण्डपाषाण-प्रयोगस्तु ' (पष) अनुपसर्गात् ' (ग. सू. चुरादि:) इति कथादेर्भविष्यति । यद्वा- 'पष बन्धने ' इति युजादेः । अस्ति चायं युजादौ । यद्वक्ष्यति चुरादौ 'पश बन्धने ' इत्यत्र मैत्रेयः—'पष बन्धने इति युजादावेके पठन्ति ' इति । अत्र स्वामिकाश्यपादयः पाशादि (4-2-49) दर्शनात् पश्चेति पठन्ति । पाशादयोऽपि चौरादिकेन बन्धनार्थेनापि सिद्धाः । पशुशब्दस्तु पशेर्व्युत्पादियण्यते । पसेति दन्त्यान्तस्तीत्रो धातुः ११० इति माधवेनोक्तम् अत्र अनुसन्धेयम् । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककाश्वितवत् (178) ज्ञेयानि ।

^{1. &#}x27;कोऽधिकरणे च-' (3-4-76) इति कर्तृभावाधिकरणेषु क्तप्रत्ययः।

^{2. &#}x27;अनुदात्तेतश्च—' (3-2-149) इति तच्छीलादौ युच्प्रस्य : । प्रमाणीत स्वर रे

^{3. &#}x27;अत्र स्पर्धां लाखादत्ते मितद्वादित्वाद् (वा. 3-2-180) डुः' इति धा. का. व्याख्यायाम् (1-2) । विकास विकास विकास

^{4. &#}x27;गुरोश्व हलः ' (3-3-103) इति स्त्रियामकारप्रत्ययः। 4. चुराब हरू: (3-3-103) शत । अवानकारत्रस्य: । 5. णिनिप्रस्ये रूपमेवम् ।

A. '.....स्पर्धालुधीगाधितकार्यवाधिनम् ।' धा. का. 1-2.